

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МККП(б), ЦВК і СНК БССР

№ 276 (5950) 2 снежня 1937 г., чацвер ЦАНА 10 НАП.

Учора на прадпрыемствах Совецкай Беларусі пачалася сталінская дэкада стаханаўскіх рэкордаў. Новымі вытворчымі перамогамі сустракаюць дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР перадавікі соцыялістычнай працы.

Рабочыя і работніцы, стаханаўцы і стаханаўкі, інжынеры, тэхнікі і гаспадарнікі! Па-большэвіцку правядзем сталінскую дэкаду стаханаўскіх рэкордаў. Адзначым дзень выбараў у Вярхоўны Совет СССР датэрміновым выкананнем гадавых планаў, узорна падрыхтуем да ажыццяўлення плана прамысловай вытворчасці ў 1938 годзе — першым годзе трэцяй сталінскай пяцігодкі.

ДЗЕСЯЦІГОДДЗЕ XV З'ЕЗДА ВКП(б)

Сёння спяўляецца 10 год з дня ажыццяўлення XV з'езду ВКП(б), гістарычнае значэнне якога пляжа пераацаніць. З'езд сабраўся ў абстаноўцы, калі ў нашай краіне зачынуўся перыяд аднаўлення разоранай імперыялістычнай і грамадзянскай вайнай прамысловасці і пачаўся перыяд соцыялістычнай рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі на новай тэхнічнай базе. Побач з гэтым сельская гаспадарка нашай краіны ўдзяляла яшчэ тады сабою мора распыленых дробных сялянскіх гаспадарак з адсталай тэхнікай.

Сельская гаспадарка крайне нізкім і тэмпе развіцця нездавальняючым, з'езд паставіў перад партыяй у якасці першачарговага задачы паступова перавод «распыленых сялянскіх гаспадарак на рэальны буйнай вытворчасці (калектыўнай апрацоўцы зямлі на аснове інтэнсіфікацыі і машыназатцы земляробства), усмертна палатрыліваючы і заахвочваючы растні аграмаднай сельскагаспадарчай працы».

Гэтае рашэнне з'езду выхавала з геніяльнага ўказання правядзена партыі таварыша Сталіна на дэкаду аб тым, што адзіна правільны выхад на шлях уніфікацыі сельскай гаспадаркі — «парахове дробных і распыленых сялянскіх гаспадарак у буйныя і аб'яднаныя гаспадаркі, на аснове грамадскай апрацоўкі зямлі, у пераходзе на калектыўную апрацоўку зямлі на базе новай вышэйшай тэхнікі».

Выконваючы гэтае ўказанне таварыша Сталіна і рашэнні XV з'езду, наша партыя цэбра і цяпер пачала праводзіць у вёсцы работу па стварэнню неабходных умоў для паступовага пераходу буйнакасавага сельскагаспадарка на калектыўны ў выглядзе апрацоўкі зямлі, так і ў сацыялістычнай арганізацыі працы.

1929 год з'яўляўся годам вялікага пералому. К гэтаму часу ў нашай краіне былі створаны неабходныя ўмовы для больш рашучага наступлення на капіталістычныя элементы ў вёсцы. Выступаючы на канферэнцыі аграрнікаў-марксістаў (снежань 1929 г.), таварыш Сталін паставіў перад партыяй задачу пераходу ад палітыкі абмежавання росту кулацтва да палітыкі ліквідацыі яго як класа на аснове супольнай калектывізацыі.

Гэты нозы лозунг правядзена перадавікім партыяй, рабочы клас і сялянства на стварэнне ў вёсцы такіх умоў, каб была выключана ўсякая магчымасць развіцця капіталістычных элементаў. Кулацтва было разгромлена і ліквідавана як клас. Каласны лад у вёсцы перамог канчаткова. Гэтым самым была вырашана адна з найбольш важных сацыялістычнай рэвалюцыі — перапраца дробных сялянскіх гаспадарак на сацыялістычны лад.

Усе гэтыя велізарныя поспехі сацыялізма, як у горадзе, так і ў вёсцы забяспечаны і здобыты партыяй у жорсткай барацьбе з ворагамі сацыялістычнай рэвалюцыі, палітычнымі зраджанымі сацыялістычнай рэвалюцыі — трашкіска-аіноўска-бухарынскімі бандамі, агентамі японска-германска-польскага фашызма.

Праз дзесяці год народы Совецкага Саюза пойдуть на выбарчыя ўчасткі, каб у дзень вялікага трыумфу сацыялістычнага дэмакратызма аддаць свае галасы за лепшых сяноў і дочак нашай сацыялістычнай рэвалюцыі. У гэты дзень народы вялікага Совецкага Саюза будуць яшчэ больш змаганьня сваю любоў да вялікага Сталіна — арганізатара і кіраўніка вялікіх перамог сацыялізма, сваё маральна-палітычнае адзінства з партыяй Леніна—Сталіна, пад кіраўніцтвам якой у нашай краіне пабудавана сацыялістычнае грамадства, пачасцівае і расцясвае жыццё.

Сустракаючы выдатную гістарычную дату 12 снежня, кожны працоўны нашай сацыялістычнай рэвалюцыі паказвае новыя ўзоры стаханаўскай работы, сацыялістычных метадаў працы. У азімнім парыве любі і аддаваць сваёй сацыялістычнай рэвалюцыі народы СССР пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі і вялікага Сталіна пойдуть да новых перамог, да поўнай перамогі коммунізма.

Падвозячы вынікі сацыялістычнага будаўніцтва, таварыш Сталін у палітычнай справаздачы Цэнтральнага Камітэта XV з'езду паставіў перад партыяй задачу: «пашыраць і ўмацоўваць машы сацыялістычнага намірэння вышыні ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі, як у горадзе, так і ў вёсцы, трымаючы курс на ліквідацыю капіталістычных элементаў у народнай гаспадарцы».

Ажыццявіў гэтую задачу магчыма было толькі шляхам арганізацыі разгорнутага наступлення сацыялізма па ўсім фронту. Гэта патрабавала ўмацнення сацыялістычнай індустрыялізацыі краіны — асноўнай умовы паспяховага развіцця і рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. Таму ў справаздачы Цэнтральнага Камітэта з'езд даручыў ЦК прадаўжаць сацыялістычную індустрыялізацыю краіны неадкладным тэмпам, развіваючы і пашыраючы вытворчасць срэдаў вытворчасці, у прыватнасці — металургію і машынабудуўніцтва.

Наступныя годзі паста з'езду парочна паказалі, што шлях сацыялістычнай індустрыялізацыі: на які партыя ўсталявала з моманту XIV з'езду, а'яўляецца адзіна правільным шляхам, які забяспечыў стварэнне ўсіх неабходных умоў для паспяховай пабудовы сацыялізма ў нашай краіне.

XV з'езд даў выразныя паказальнікі перахода індустрыялізацыі на чатыры годзі. У выніку выканання першага пяцігодкі мы стварылі моцны фундамент сацыялістычнай эканомікі, на якім у другую півгодку рабочы клас і працоўнае сялянства, пад кіраўніцтвам партыі большэвікоў і вялікага правядзена народнаў таварыша Сталіна, пабудавалі магутны будынак сацыялізма.

З часу XV з'езду прайшло толькі 10 год. Але якія велізарныя змены адбыліся ў нашай краіне за гэты кароткі час, якія нябачаныя магчымасці мы маем зараз у нашай народнай гаспадарцы. Апублікаваная ўчора ў газете «Звязда» пастава Совету Народных Камісараў СССР аб праграме вытворчасці прамысловасці і рабоне чыгунак на 1938 год з усёй паўнотай паказвае трамваянасць росту магутнасці нашай сацыялістычнай рэвалюцыі і дабрабыту працоўных мас. Гэты дакумент ярка дэманструе перад усім светам выключны перадаві сацыялістычнай сістэмы гаспадаркі, якая не б'еда крызісаў, эканамічных пагрозенаў.

Калі на першым пяцігадовым плане выдзусі валавой прадукцыі прамысловасці праявіцца на 1932—33 год у сумі 43,2 мільярда рублёў, то праграма вытворчасці прамысловасці на 1938 год прадуказвае выдзусі валавой прадукцыі на 84,3 мільярда рублёў. Рост амаль у два разы. Валавая прадукцыя прамысловасці аднаго толькі першага квартала 1938 года будзе складаць 20,2 мільярда рублёў, у той час, як валавая прадукцыя прамысловасці поўнага 1927—28 года складала толькі 18,3 мільярда рублёў.

«XV з'езд быў пераважна з'ездам калектывізацыі» (Сталін). Пыжынаўшы ўзровень

ПАМ'ЯЦІ СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА

МАСЕВА, 1 снежня. (БЕЛТА). У трэцю гадзінку з дня злучэння забойства трашкіска-бухарынскімі наймітамі фашызма вялікага, непахіснага рэвалюцыянера Сергея Міронавіча Кірова на прадпрыемствах Масквы адбыліся сход і гутаркі, прысвечаныя памяці лепшага з лепшых сяноў савецкага народа. Гутаркі аб С. М. Кіраве прайшлі на ўсіх пачах завода імя Сталіна, Электракаміна імя Куйбышава, завода імя Фрунзе і інш.

На ажыццяўленні партыйных сходах завода імя Фрунзе аднадушна прынята рэзалюцыя, у якой гаворыцца: «Ворагі народа забілі Сергея Міронавіча Кірова таму, што ён вяртаўся змагацца за шчасце працоўных мас, за росвіт нашай вялікай сацыялістычнай рэвалюцыі, за перамогу коммунізма».

Прэзранты кучыні трашкіска-бухарынскіх бандаў — злейшым ворагам народа — не ўдалося і ніколі не ўдасца па-

вярнуць назад нашу вялікую сацыялістычную рэвалюцыю. Вялік і пераможны саветскі народ неса згуртаваны вакол сваёй роднай большэвіцкай партыі, вакол вялікага правядзена народнаў таварыша Сталіна. Слаўныя работнікі НКВД на чале з сталінскім наркомам тав. Ежовым разграмілі воражыя гнёбылі. Палітыя злучыны, атоўленыя на месцы злучыства, атрымалі на заслугах.

Імя Кірова святана партыя і ўвесь саветскі народ. Імя Кірова кіла ўсіх працоўных да багатага расправы над усімі трашкіска-бухарынскімі шпіёнамі, да поўнага выкарэння ўсіх да аднаго заклітых ворагаў сацыялізма.

Памяць аб Кіраве будзе вечно жыць у сэрцы і ўсёго свету. Яго гераічныя жыццё, беззаветная адданасць партыі Леніна—Сталіна — прыклад для ўсіх пакаленняў багавольнага коммунізма.

ВОДГУНІ БЕЛЬГІСКАГА ДРУКУ НА ПРАМОВУ тав. ЛІТВІНАВА У ЛЕНІНГРАДЗЕ

БРУСЕЛЬ, 1 снежня. (БЕЛТА). Рад гэты прысвечвае артыкулы прамове тав. Літвінава па сходах выбарчыкаў у Ленінградзе.

Сацыялістычны орган «Пенль» і ліберальная газета «Дарнвер Э» прыводзяць вялікія вытрымкі з прамовы тав. Літвінава, падкрэсліваючы, што гэта прамова выкрывае нікітавую пазіцыю дэмакратычных дзяржаў у адносінах трох фашысцкіх краін, якія акрабта заўважваюць аб сваім намеры валодаць тэрыторыямі іншых краін; «Пенль» асабліва спыняецца на рэчкі, але правільным паказе тав.

Літвінавым міжнароднай палітыкі, ажыццяўляемай у апошні час.

Велізарную справаздачу, прысвечаную прамове тав. Літвінава, змяшчае буйная газета «Суар». Комуністычны орган «Буа дэу Пенль» падкрэслівае вялікае значэнне заяў, зробленых народнымі камісарам Совецкага Саюза супрацоўнічым на ўсіх калектывізм хваіні суполь аграрна і адносна абароннай магчымасці Совецкага Саюза, якая з'яўляецца на растушую сілу Чырвонай Арміі, флота і авіяцыі.



МЕНСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКТРУГА

БУДЗЕМ ГАЛАСАВАЦЬ ЗА тав. ВАРШЫЛАВА і тав. ВАНЕЕВА Сход выбарчыкаў 11 выбарчага ўчастка

Гэтымі днямі ў клубе шкoly міліцыі адыбіўся выбарчыкаў аб выбарчым участку № 11 Менскай гарадской выбарчай акругі. На сходах прысутнічала 235 чалавек.

Давярэнна асоба тав. Артаманаў расказаў выбарчыкам аб выдатным жыццёвым шляху старэйшага б'яльшэвіка, б'яльшэвіца савецкага вялікага Сталіна, кандыдата ў дэпутаты Совету Саюза ад Менскай гарадской выбарчай акругі, першага маршала Совецкага Саюза Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Потым выступілі выбарчыкі — настаўнік 22-й школы тав. Качан, хатняя гаспадыня тав. Кучынскай і інш. Яны выказалі сваю блізкавую любоў і адданасць таварышу Вялікаму Сталіну, таму, хто даў усім працоўным нашай краіны расцясвае і прыгожае жыццё. Яны гаворылі аб вялікім шчасці і гонары, якія вы-

працоўным Менскай гарадской выбарчай акругі — галасаваць за любимага наркома абароны Клімента Ефрэмавіча Варашылава!

З вялікай увагай выслухалі выбарчыкі таварыша біяграфію кандыдата ў дэпутаты Совету Нацыянальнасцей ад Менскай гарадской выбарчай акругі тав. В. Г. Ванеева.

У прынятай рэзалюцыі ўдзельнікі схода заклікалі ўсіх выбарчыкаў 11 выбарчага ўчастка аддаць свае галасы за кандыдата ў дэпутаты Совету Саюза тав. В. Г. Ванеева і за кандыдата ў дэпутаты Совету Нацыянальнасцей тав. В. Г. Ванеева.

Сход закончыўся бурнай авіяцыяй і вокалізмамі прыватнаў і гонар вялікага правядзена народнаў таварыша Сталіна і яго вернага саратніка першага маршала Совецкага Саюза тав. Варашылава.

ПРАМОВА І. Т. КАЧАНА

(Настаўнік 22-й школы)

Таварышы! Мы жывем у радасную сталінскую эпоху. Кожны працоўны нашай краіны адчувае сябе пачасцівым чалавекам у свеце. Дзе яшчэ десь хоп адна такая краіна, дзе працоўны так радасна жыццёва. Такой краіны апрача Совецкага Саюза няма ў свеце. Мы ганарымся сваёй пудоўлай рэвалюцыі, дзе чалавек акружае сталінскімі клопатамі, дзе сёння прыгожае, а заўтра будзе яшчэ прыгажэйшым.

З вялікім уздымам працоўныя нашай краіны да выбараў у Вярхоўны Совет СССР. На нашай Менскай гарадской выбарчай акрузе будзе балатывавацца ў дэпутаты Совету Саюза лепшы саратнік таварыша Сталіна, наш любімы нарком абароны Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

ПРАМОВА Я. М. КУЧЫНСКАЙ

(Хатняя гаспадыня)

Кожны з нас перажывае зараз саратні радасныя дні. Мы, хатняя гаспадыня, разам з усімі працоўнымі рыхтуемца да выбараў у Вярхоўны Совет СССР.

Раней, пры царызме хатняя гаспадыня была забітай, адсталай, забавеннай. Яна везла толькі адно — дзіцяці, кухню, у грамадскі жыццё не прымапа ніякага ўдзелу. Яграз у такім становішчы знаходзіла пятер працоўныя жанчыны ў калектывістычных краінах. Нават у самых, так званых, «дэмакратычных» краінах жанчына пазаўважана выбарчым праваў.

Якімі велізарнымі правамі карыстаецца наша савецкая жанчына! На ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва мы бачым яе на адказных кіруючых пасадах. Колькі выдатных жанчын — гераінь нашай эпохі — выхавала краіна сацыялізма! Колькі з іх атрымалі вышэйшую ўзнагароду — ордэны Саюза!

Многія жанчыны да добру і адданую работу, як лепшыя моцкі нашай рэвалюцыі, выдзучаны і зарэгістраваны кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Совету СССР. Ші патрэбна больш яркая ілюстрацыя свабоднага развіцця і росту жанчыны ў нашай краіне!

Нашым пачасцівым жыццём мы абавязаны нашай партыі большэвікоў, вялікаму і мудраму генію чалавечтва таварышу Сталіну. (Бурныя апладысменты).

Я шчасліва і ганаруся тым, што разам з працоўнымі сталініні ордэнавоенай БССР буду галасаваць за лепшага саратніка таварыша Сталіна, за нашага любимага маршала Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Я заклікаю ўсіх выбарчыкаў аддаць свае галасы за таварыша Варашылава і за кандыдата ў дэпутаты Совету Нацыянальнасцей тав. Ванеева! (Бурныя апладысменты).

ПІСЬМО ВЫБАРШЧЫКАМ МЕНСКАЙ ГАРАДСКОЙ ВЫБАРЧАЙ АКТРУГІ

Мы, каласцікі і каласціцы сельска-гаспадарчай арміі імя Леніна, Казаньскага раёна, Чарнігаўскай вобласці (УССР), на сваім перадавыбарчым агульным сходзе аднадушна вылучылі кандыдатам у дэпутаты Совету Саюза Вярхоўнага Совету СССР аднаго з лепшых сяноў вялікай партыі Леніна—Сталіна, сацыялістычнай рэвалюцыі, жадэснага наркома абароны, першага маршала Совецкага Саюза Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Вылучаны нам кандыдат тав. Варашылаў па ўказанню ЦК ВКП(б) даў сраю агоду балатывавацца кандыдатам у дэпутаты Совету Саюза па в'язай Менскай гарадской выбарчай акрузе.

Мы вельмі рады таму, што нам вылада вялікае шчасце галасаваць за аднаго з лепшых сяноў партыі Леніна—Сталіна, сацыялістычнай рэвалюцыі, б'яльшэвіца саратніка вялікага Сталіна, хто з гонарам выконвае задачу ўмацнення абароназольнасці нашай вялікай краіны Совету, хто з гонарам ахоўвае граніцы нашай сацыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян — за Клімента Ефрэмавіча Варашылава.

Мы раздзяляем гэта пчасце разам з вамі і зашп'яем вас, што мы па Банатонскай выбарчай акрузе аддадзім срае галасы за тых, хто не шкадуе сваіх сіл і змагаецца за шчасце і праўдзінае нашай сацыялістычнай рэвалюцыі і нашым дэпутатамі ў вышэйшым органе саветскай ўлады лепшых людзей нашай савецкай краіны, хто на справе даказаў сваю адданасць партыі Леніна—Сталіна, срае сацыялізма і нашаму любімому правядзена народнаў таварышу Сталіну.

Няхай жыве наша комуністычная партыя Леніна—Сталіна — арганізатр сацыялістычных перамог!

Няхай жыве першы маршал Совецкага Саюза Клімент Ефрэмавіч Варашылаў!

Няхай жыве наш правядзена, настаўнік і друг вялікі Сталін!

Па даручэнню перадавыбарчага агульнага схода каласцікаў і каласціцы сельска-гаспадарчай арміі імя Леніна:

ВНУЧАЎ, ЗЕЛЕНСКІ, ЯЗЭНІА, ТАНЦЮРАЎ.

ПЕРШЫ ДЗЕНЬ СТАЛІНСКАЙ ДЭКАДЫ СТАХАНАЎСКІХ РЭКОРДАЎ

НОВЫ РЭКОРД КАВАЛЯ тав. ЛІНА

ВІШЭВС, (Спец. нар. «Звязда»). Першы дзень сталінскай дэкады стаханаўскіх рэкордаў на станкабудуўнічым заводзе імя Кірова прайшоў пад знакам шпрангага разгортвання сацыялістычнага саборніцтва, павышэння прадукцывнасці працы.

Лепшыя паказальнікі з першага дня дэкады даў кавальскі пач. Ініцыялр стаханаўскага руху каваль Лін, прапуючы а малатабойцам Бруніным, даў новы небывалы дагэтуль на заводзе рэкорд. Замест дзёнай нормы 21 корпусе праставаяна для праці каменнаў і тачыльна-абірачнанау станку № 3630, Лін скаваў 115 карпусоў. Апрача таго, ён скаваў 4 ралы аўтамата да плугоў Фамінова. Такім чынам сваю дзённую норму тав. Лін за 7 гадзін выкаваў на 604 проц.

Гэтайму новаму рэкорду прылава шравадэна імя рацыяналізацыя прашла коўкі карпусоў. Яна выражаецца ў скарчэнні папярэдняга працеса — рублі жаласа, што паміма высокай прадукцывнасці працы дала таварышу вялікую эканамію жаласа.

Добра прапавалі ў гэты дзень і рад іпшых кавальоў. Каваль-стаханавец пач. Лотышэўскі на высокакаліфікацыйнай інструментальна-рамонтнай рабоне даў 372 проц. нормы. Каваль тав. Фрэйман на працэсе коўкі кабы казара да станка № 3636 і прабіў і раскаяж сінц да цялоу, выкаваў дзённую норму на 290 проц.

Высокі працоўны рабоні паказалі таварышы ў гэты дзень стаханаўскі лінейнага пача. Фармаўшчык тав. Рагажыньскі Шкалаў на працэсе фармоўкі стаян да станка «Хісей» выкаваў сраю норму на 344 проц. Фармаўшчык Угорен — 266 проц., Палычонка — 252 проц., Пымбалаў—138,4 проц.

У гутарцы з тав. Лінам, апошні заявіў: «Мой рэкорд я прысвечваю нашай Сталінаскай Калектывізацыі, выбарам у Вярхоўны Совет СССР. Сраім рэкордам я хачу таксама выразіць ушанаванне памяці саб'яга тэарэтычнага ворагамі народа Сергея Міронавіча Кірова, слаўнае імя якога посіць нам завоў».

Ам. ЗАРУБЕННЫ.

642 ПРОЦАНТЫ ЗА ЗМЕНУ

БАБРУЎСК. Кладзімір Станевіч зусім плаўна прадаваў вучнем машынабудуўнічага завода імя Сталіна. У азімку сталінскай дэкады стаханаўскіх рэкордаў, якая праводзіцца ў гонар выбараў у Вярхоўны Совет СССР, ён у першы дзень дэкады выкаваў норму на 642 проц.

Стругальнічым гэтага-ж завода Агейчык выкаваў дзённую норму на 258 проц., маладзі рабочы Шендаровіч, які толькі ў мінулым месяцы пачаў ізрава-конваць норму даў у першы дзень дэкады 215 проц.

ГОМЕЛЬСКАЯ ГАРАДСКАЯ ВЫБАРЧАЯ АКРУГА

КАНДИДАТ У ДЭПУТАТЫ СОВЕТА САЮЗА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР АЛЯКСЕЙ АЛЯКСЕЕВІЧ ВОЛКАЎ

Гэта біяграфія пачынаецца ў сьне Дзмітрыева, былой Рязанскай губерні, у пачатку дзесятыя гадоў мінулага стагоддзя. Яна агульна трыццаці і сотнямі тысяч чалавечых біяграфій нашай краіны.

Крытыя сядомай хаткі, дзім і глуп стары рязанскай вёсцы, галечка, забітасць, цемра. У гаспадарыні—ні зямлі, ні капы, ні каровы. Вальсавы і трамвайныя заробках у горадзе Вялікімі. Матка—па кухарнаму промыслу.

Ужо лепш-бы ты лапаць сплёў, чым у школу пайшоў... Палумаш, грамадзей знайшоўся... Веші-ж трыба? Трыба... А каб пасей—заробіць трыба? Трыба... Вучоны!

З «навукай» яна непашанавала. Правучыўшы два гады і на гэтым закончыў, уступіў у сапраўдную школу, суровую школу жыцця. З дзевяці год пайшоў з роннага сьла, каб больш у яго не вяртацца. Пачалося «самастойнае» жыццё. У першы год пасейў пшэніцу, копей. Потым працаваў «хлопчыкам на пабытшых» у чыіных, у каўбасных, у трацірках, у рымарных майстэрнях.

Вя ведае, што такое «хлопчык на пабытшых»? Гэта ўніверсальная істаца. Яна павіна ведаць прафесію свайго гаспадары, «адрава» яго самога, яго супругі, камары яго дамачалаў, вялікіх і малых водарыскаў гаспадарычаго дома. Яна павіна працаваць ад цяжкіх да цяжкіх, ад затрыччана, пазатычкіна і зубатычкіна. Ды і ноччу нагуляе—пакалыхань гаспадарычаго каласку, пагадзіць самавар гаспадарычым госьцім, збегань за бутэлькай для гаспадарычых майстраў, памайстраў.

Усе гэтыя маленькія гаспадарычкі—уласнікі ўсялякіх майстэрняў, чайных, трацірках—гэта рэалізацыя самых трагічных пачатку-эксплаатацый, вялікіх спецыялістаў па выганцы дзясатых гадоў у сваіх пачатках.

Імяна там ўжо—гаворыць Аляксей Аляксеевіч—у мяне заралкалі першыя думкі аб неабходнасці самай суровай барацьбы з эксплаатацый чалавека. Нада можа пенавідаць мы сваіх гаспадары, і было за што. Змагаліся, як магі, змагаліся за сваю жабрачку зароботную плату, за больш прыёмнае існаванне. Даведана гаспадары, што ты валак, не бярэць на работу... Ды і іншым браць не ракамендуець...

Такое было дзяніства і юндства нашага кандыдата. Дванаціцатыхрадоваым хлопцем жыццё прывяло ў Пецярбург.

Суровыя грамады Пуцілаўскага завода. Больш чым векавая гісторыя гіганта-завода, асновага яшчэ ў 1789 годзе. Вялізарнейшы калектыў рабочых. Шлоўкі тут было больш, чым у іншым сярэднім губервскім горадзе. Гісторыя завода—гісторыя рабочага руху ў Расіі. Расказы аб мінулым—аб рабочых, выступіўшых калектыў супроць зверскай умой эксплаатацыі. Яшчэ ў 1809 годзе ваенны суд прыгаварыў двух рабочых за сумесную палачу скаргаў—аднаго да 105 удараў

бізуна і сямкі на катаргу, а другога—да пакарання шпірэтэмі (железнымі прутамі), да шасці тысяч удараў. Катаргу яму ўжо не давалі, яшчэ даўдэа да трысячы пазасуды абрывалася чалавечая жыццё...

Расказы аб перамогах рабочых у забастоўках 1876 і 1885 гадоў. У васьмідзесятыя гады тут ужо пачалася сацыял-дэмакратычная прапаганда. У дзесятыя гады спрод пуцілаўцаў выліў работу члены сацыял-дэмакратычнай групы «Старыкоў», на чале якой стаяў В. І. Ленін, які стварыў з асноўнага ядра гэтай групы «Пецярбургскі саюз барацьбы за вызваленне рабочага класа».

Пуцілаўцы—застрэльшчыкі масавага рэвалюцыйнага руху, прывёўшага да выступлення 9 студзеня 1905 года. Рэвалюцыйны выступленні восенню 1911 года, у 1912 годзе, 1913 і ў наступныя гады. На пачатку пайзай на Пуцілаўскім заводзе ў 1916 годзе (хваляванні рабочых у лютым і сакавіку, арышт 150 рабочых, часовае закрыццё завода). Пецярбургскі камітэц большавікоў пісаў у адной з пра-кламанай:

«Урад лічыць Пуцілаўскі завод найбольш небяспечным для сабе, ведаючы, што ён заўсёды з'яўляецца застрэльшчыкам рэвалюцыйных выступленняў пецярбургскага пролетарыята. І ён не памыліцца: так было заўсёды, так будзе і цяпер...»

У 1917 годзе Пуцілаўскі завод быў верным аплотам партыі большавікоў. У маі месяцы пуцілаўцы слухалі ў сьне Вялікімі Ільіча. У часе Кастрэчкіна рэвалюцый пуцілаўскія рабочыя ідуць у першыя рыхы Чырвонай гвардыі. Усё, што патрэбна было для барацьбы з шматлікімі ворагамі—пуцілі, броняпаязам, снаражэнне—даваў рэвалюцыйны рабочы калектыў сьлаўнага «Краснае пуцілаўца».

І ў гэтым баявым калектыве былі малыя рабочы суднабудавнічага пяха—Аляксей Аляксеевіч Волкаў, Станіслаў Пуцілаў-большавік—Баранаў, Іван Атарошкіцаў—далучалі маладога рабочага да свядомага грамадскага жыцця, вадзілі яго на масавыя маўкі, прывіталі яго першыя навыкі баявога палітычнага жыцця, вучылі змагацца з самадзяржаўем.

У 1915 годзе партыйная арганізацыя суднабудавнічага пяха прымае Аляксея Волкава ў рады партыі большавікоў. Партыя клапацілася вырочкае чалавека. Гэта ўжо не хлопчык на пабытшых.

Перад намі выступае перадавы рабочы, з'яўляючы даў дасягненні адор эксплаатацый, уначальніць свой ролы калектыў.

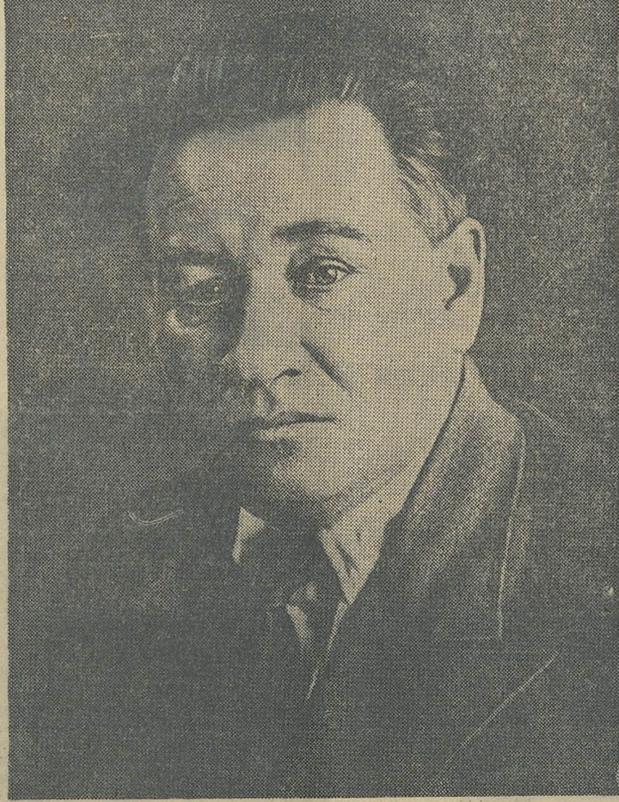
Хваляванні на заводзе ў пачатку 1917 года. Апыльер Обухаў, надрывачы горла, крычыць рабочым:

— Усіх, хто сёння-ж не прыступіць да работы, выкінем на вуліцу! Мітусіцца штрэйбхрэхер, нашоў-ваноп Обухава на маладога рабочага Волкава, сіліва шенчупь на вуха заводчыку:

— Галоўны балмуть-жа ён, узяць-бы яго... Завольнай вралучайся падохай набліжаецца Обухаў да маладога рабочага, які ў параванай і прасмаленай блузе стаяў наперадзе рабочай масы. Вос-вос здаецца ўперціца пухлікі палцы заводчыка ў горла рабочага...

— А ну, чаго глядзіш! — крычыць

хтосьці ў натоўпе. Мопныя рукі рабочых пахвэчваюць заводчыка, ушківаюць яго ў першую трапіўшую тачку, урачыста, з поўным, што называецца, параманіялам, вынозяць за вароты завода.



З таго часу майстры пайбавіліся маладога рабочага. Нонавідзелі і бліся... У 1915 і ў 1916 г. т. т. Волкаў пры-це ў Гельсінфорсе на палыўнай май-стэрні «Тосно» па рамонтны ваенных караблёў. У гэты час ён праводзіў ужо вя-лікую палітычную работу не толькі спрод рабочых, але і спрод матросаў Свезборг-скага порта.

Прышла лютыўская рэвалюцыя. У суднабудавнічым пяху выбарца першы рабочы камітэц. У склад яго выбарылі Аляксея Аляксеевіча. Выбраны неўзабаве рабочы кантроль энергія барацьба за справу, дабіваецца памяншэння звышчавых работ, пайшлі на зніжэнне штрафы. 1918 год. Паўрабочы транспарт. Скупа гарачы агні ў паравозных топках, у топках заводаў і фабрык—не хапае ападу.

Панура перадаваюцца свідонцы хва-лі Фінскага заліва. Па поас у вадзе пра-чунь лі берага пуцілаўцы, з дапамогай «Дубінушкі» падіваюць старыя стая-чы морскія бэрж, рубяць, разбіраюць, грузяць на бераг. Гэта апад для завода, энергія для яго машын і станкоў, пат-

рабных рэвалюцыі. Разборкай барж кіруе Аляксей Аляксеевіч. Так пракразілі дзіўныя па сваёй аса-біч ленынскі суботнікі, дзе чалавечыя энергія, узым чалавечай волі апракля-нае жыццё за народ, за вадкіую справу рэвалюцыі.

«Не жерты — героі лежат под этой могилей. Не горе, а зависть ро-ждает суициды в сердцах всех благодарных потомков. В красивые страшные дни славы вы жили и умирали прекрасно».

Такая адна з тых чулыхых напісаў, якія ўпрыгожваюць пьер брацкія могілкі, будзяць у сэрцах жывых сьлаўныя вол-гукі мінуўшых спраў, памаць аб людзях-героях.

У Пецярбурзе востра адчуваецца ня-стача харчавання. Дзесці заргуваюць харчовыя маршруты. Выбіраюць пуцілаў-цы Аляксея Аляксеевіча ў Шперскі Со-вет. Дзесці і сотні адкажылі спраў і даручэнняў. Кожны тыжэнь член Совета адчытваецца перад сваімі выбаршчыкамі, як на фронце? Што чуваць з хлебаў?

Аляксей Аляксеевіч — у шостай сот-ці чырвонагвардыяў Пуцілаўскага за-вода. Ахова Чэка Гарохава. У самага бурныя дні рэвалюцыі гэты-ж сотня пры-мае Удзел і ў ахове Смольнага. У Смольным працаваў Ленін і Сталін.

Чырвонагвардыяў актыўна выступа-юць супроць меншавіцкай і кацэцкай пра-кацыі з разгромаў вільных палваў. Вільны чалам спадзяваліся ворагі атруціць рабочыя месы. Пустуюць палвацы, зні-шчаюцца яны, выліваецца ў зямлю, дзя-ляць у шпэці вільныя бочкі. «Зялёныя змій» знічаны, з ім расправілася пастая-льная чырвонагвардыя на чале з тав. Волкавым.

У 1919 годзе тав. Волкаў назначана камісарам сьнегарыч часей 19 дывізіі VII арміі, вытоўшай супроць Юдэніча. Працягла, упартая барацьба з сьнега-рары. Дзесцімі тысяч пераходзілі да нас салдаты Юдэніча, зарываліся тыфам. Трыба было не лапусціць заражэння час-цей Чырвонай Арміі.

Пасля ліквідацыі Юдэніча тав. Волкаў прыязджаў ў Пецярбург. Ападу-ж быў ма-бізован на адзіную работу ў Сярэнюю Азію, у Туркестан, дзе Лазар Майсеевіч Кагановіч выконваў тав. адкажычае за-данне ад ЦК РКП(б). Пад кіраўніцтвам Лазара Майсеевіча працаваў старшыня Ташкенскага новагарадскага сталічнага выканкома. Прапрацаваў там пяць і паловай гадоў да арганізацыі сярэне-азійскіх рэ-спублік. Больш за ўсё быў на партыйнай рабоце. Многа і нагуляна прышлося папрацаваць па правядзенню ленынска-ста-лінскай нацыянальнай палітыкі.

Працаваў пэся, дамавікам старшыні ЦКК Туркестані і старшыня РСІ. 1925—1926—1927 гг. — вучоба на курсах марксісма пры Комкалэміні.

Пасля вучобы быў пасланы на работу на Кустанайск, рудніку Міленага Ефре-мэча Варышылава. Быў там тры гады, вы-конваў абавязкі старшыні абласной БК і загадваў аддзелам РСІ.

Аб сваёй дзейнай рабоце тав гаворыць Аляксей Аляксеевіч:

— Перад краінай усталва за ўсё свей рост зеразая праблема. Рашэннем ЦК РКП(б) камандзіруюцца на Ніжнюю Волгу, у Пугачоўскую акругу, дзе выконвае бая-вое заданне партыі—па ліквідацыі партыі рабочае, па калектывізацыі сельскай гаспа-дары і на аснове суднабудавнічага

класа. Гэты фронт быў не менш адкажым, чым барацьба супроць Юдэніча... Працаваў я там з 1929 года на пачатку 1932 года. Быў старшынямі міжрайонай Асобнай камі-сіі па ліквідацыі кулацтва.

— У 1932 годзе прыехаў я ў маскоў-скую арганізацыю, дзе і прапрацаваў на партыйнай рабоце аж да а'дзсу ў Белар-усь. Працаваў пад кіраўніцтвам сьлаўнага большавіка, пернага сарадніка таварыша Сталіна — Лазара Майсеевіча Кагановіча. У яго вучыўся працаваць, вучыўся зма-гацца з ворагамі народа. Умеў Лазар Май-сеевіч спытаць выкананне рашэння партыі, і пры гэтым так паставіць справу, што ты выхоўваецца на гэтым рапной, і вадкімі завадываннем выконваеш яго. Адчуваец — дапамагаюць табе, стэра-юць усе ўмовы для работы. Алюль — не ведаеш стомленасці, ківаючыся з усёй энергіяй аб выкананні даручанай табе справы. Гэта — стыль работы, работы па-стацінска.

— Я ўжо не гавару аб выключнай чу-стасці Лазара Майсеевіча да чалавека. Дз рабочыка. Да самых драбней уважлівы ён у тваю работу, у тваё жыццё. Ведае да-скадана, як жывеш ты, чым жывеш, як у пабе з дзесцімі, з кватэрай... Многа ве-даў і работа з Нікітай Сергеевічам Кру-шчовым, перным выхаванцам Лазара Май-сеевіча. Нікітай Сергеевіч замацоўвае і раз-вівае зростае Лазарам Майсеевічам.

— У Лазара Майсеевіча вучыўся я метадам барацьбы з ворагамі. І памятаю яшчэ агульнагарадскі Ташкенскі сход партыйнай арганізацыі, сьліканы тав. Кагановічам у 1921 годзе і прысвечаны ба-рацьбе з так званай «рабочай апазіцы-яй». Гэты сход яшчэ больш мяне ўзброў і для бязлітаснай барацьбы з ворагамі лю-дзкіх аддэнняў, якім-бы сплгам яны ві прыкрывалі свой варожы твар.

Бязлітасную барацьбу праводзіў тав. Волкаў з трацікістам, бухарынцамі, зноў-еўпамі, з нацыяналістычнымі групамі ў Сярэдняй Азіі. Пад кіраўніцтвам Лазара Майсеевіча ён змагаўся на Украіне суп-роць шумскіма і іншых нацыяналістыч-скіх плыней.

Вадкіую работу па барацьбе з агале-пелымі ворагамі народа і партыі праводзіў тав. Волкаў за апошнія гады свайой ра-боты ў Маскоўскай арганізацыі.

І дзнер тав. Волкаў, выконваючы аб-авязкі першага сарадніка ЦК КП(б)У, лічыць найважнейшым сваім ішчасем выкон-ваць баявое заданне ЦКСа Вярхоўнага Сталіна, дазвае яму і большавікам Белар-усі, заданне ачышчыць баявы фарпост Советскага Саюза ад усёй воражой не-чысты, пачынаючы з трацінска-бухарын-скіх бадытаў і канчаючы нацыяналі-фа-шысцкімі атр'бамі, шпёнамі, дыверсанта-мі, шпёнікамі.

На агульнагарадскіх мітынгу прафой-ных г. Ромеля, выключных кандыдатуру тав. Волкава ў Вярхоўны Совет, Аляксей Аляксеевіч ськазаў:

— Шлях наш ясны. Мы пад кіраў-ніцтвам партыі Леніна—Сталіна, пад кі-раўніцтвам таварыша Сталіна пабудуем камуністычнае грамадства.

Шлях сапраўды ясны. Гэта шлях вад-кага герачага народа. Гэта шлях і а-наго з лепшых сьноў яго, шлях наг-га кандыдата ў Вярхоўны Совет—Аляксея Аляксеевіча Волкава.

Міхась ЛЬНЬКОЎ.

XV З'ЕЗД ВКП(б)

(Да 10-годня работ з'езда)

Дзесці год назад, з 2 па 19 сьнежня 1927 года, адбыўся XV з'езд ВКП(б), адзін з найбольшых вадкіх з'ездаў у гі-сторыі нашай партыі.

Гэта быў перыяд напружанай бараць-бы большавіцкай партыі за сацыялісты-чную індустрыялізацыю краіны. Генераль-ная лінія на індустрыялізацыю, указаная таварышам Сталіным на паліярэмі, XIV з'ездзе ВКП(б) (сьнежань 1925 г.) і пры-нятая партыйнай пачала даваць свае першыя вынікі.

«...Краіна наша становіцца індустры-яльнай краінай. Зарада партыі: рухаць далей усім ме-рамі індустрыялізацыі нашай краіны»,— указваў таварыш Сталін у палітычнай справаздачы ЦК XV з'езду ВКП(б).

Міжнародная і ўнутраная абстаноўка патрабавала хутчэйшай індустрыяліза-цыі нашай краіны. У маі 1927 года англій-скія электраэнергеты («Фэрдэлабэры») да-біліся разрываў індустрыялізацыі ан-глійскай і СССР. Аляль аднаснае ў Вярхоўнае быў забіт саюз СССР тав. Вол-каў. У гэты-ж ліні агентамі імперыялі-зма, шпёнамі і дыверсантамі быў зроб-лен на тэрыторыі СССР пад палпалаў, шко-дніцкі і тэрарыстычны акт.

У гэты момант усёй нашай індустры-ялізацыі супроць СССР з боку англій-скіх імперыялістаў асабліва ўмяцаліся свае атакі на партыю трацінскай пра-вакратыі. Трацінскі ўжо тады дзейнічаў заады з імперыялістамі.

«Свабоднае шэста Дзяталт адзінага Фронта ад Чамбэрлена да Трэнкага»,— гаварыў таварыш Сталін аб антыпартый-най і антысавецкай дзейнасці трацін-скаў.

Перад краінай стаяла залада — па-будова шмат новых заводаў і фабрык, па-будова стартыя на апошнюю слову навуцы і тэхнікі. Неабходна было на а-снове індустрыялізацыі халі вэсцы сотні тысяч працятароў і іншых машын, тавар-скіх сацыялістычную перабудову сельскай гаспадары. Толькі такім шляхам можна было стварыць моцны фундамент са-цыялістычнай эканаміі і забяспечыць аб-салютнае існаванне краіны.

XV з'езд партыі даў дзёржэтыя за-складана першага палітавога пана лародскай гаспадары. Пад кіраўніцтвам вадзіка Сталіна перша пашыдэа была

зыханана за чатыры гады (у 1932 г.). У выніку першай пайгожы ў нашай краіне створаны быў фундамент сацыялістычнай эканаміі. Перадзана была сапраўдна тэхнічная рэвалюцыя па ўсёй народнай гаспадары. Створалі быў рад вадзішых новых галін прамысловасці. Гіганці ска-чок наперад зрабіла савецкая машына-будавніцтва. З краіны асталалі, аграрнай Савецкай Саюз за гады першай сталінскай пайгожы ператварыўся ў краіну індуст-рыяльную.

Агульная прадучыця прамысловасці вырасла ў выніку першай пайгожы больш чым у тры разы ў параўнанні з давадзеным урорнем і больш чым у два разы ў параўнанні з урорнем 1928 года. У той час як агульны аб'ём прамы-словай прадукцыі ў СССР у 1932 годзе склаў 218,5 проц. ад урорня 1928 года, прамысловая прадучыця капіталі-стычных краін у рэалізацые савецкага эканамічнага крызіса ўзла да 67 проц. урорня 1928 года.

Гэтыя вынікі гістарычнага саборніч-тва двух сістэм — перамагучага сацыя-лізма і стравамага найбольшым крызі-сам капіталізма — наглядна паказалі ў першыя ўсвят перагаі сацыялістычнай сістэмы гаспадары, таржаста савецкага ладу.

Палітыка сацыялістычнай індустрыя-лізацыі краіны, якая цвёрда прыводзілася палітыі пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, патрабавала і забяспечыла ма-жымасць пераходу да наступнай вадзіш-шай заданні пабудовы сацыялістычнага грамадства: да калектывізацыі сельскай гаспадары СССР.

На XV з'ездзе ВКП(б) таварыш Сталін завадзіў палітыку, завадзіў прап'е-сця сьлядства да пераходу на шлях нацыяна-лізацыі сельскай гаспадары. Таварыш Сталін указваў на крайнюю адста-дасць бр'оўнай сьлядскай гаспадары. Толькі калгасы, узброеныя пры дапамоце са-цыялістычнага горада трактарамі і машы-намі, магі абмяжчыць цяжкую працу селя-нкіна, магі шпаква рушыць сельскую гаспадарку наперад.

«Дзе-ж выхад? — гаварыў таварыш Сталін у палітычнай справаздачы Цен-тральнага Камітэта партыі. — Выхад у пераходзе драбных і асабленых сьля-н

скіх гаспадарак у буйныя і аб'яднаныя гаспадары на аснове горадскай ападуі-цыі зямлі, у пераходзе на калектыўную ападуі-цыю зямлі, на базе новай, вышэй-шай тэхнікі».

На ініцыятыве таварыша Сталіна былі арганізаваны для дзіамогі калгасам ма-шына-трактарныя станцыі. У 1928 годзе было арганізавана і многа новых аер-навых саўтэсаў, якіх праз 2 — 3 гады пачалі даваць дзёржэты вадкіую ко-ллекцыю таварычаго хлеба (больш ста Мі-льёнаў пудоў). Саўтэсы дамагалі сьля-нства павярнуць на калгасыны шлях. У буйны перавады саўтэсы асталі многа тысячы селян палітычна, які прыноўць трактары. Як ішо ўборка хлеба машына-мі. Тут яны наглядна пераконаліся ў перавагах буйнага машынага земляроб-ства, дзе пераходу да якога трэба было ад'янацца ў калгасы, і рабіліся актыва-тамы за калектывізацыю.

Пасля XV з'езду ВКП(б), які даў ука-занні аб усмерным паўравадзі калгасаў, у вэсцы пачала разгортвацца барацьба за калектывізацыю сельскай гаспадары. Яна сутракала ўпарты супраціўленне кулацтва. Кулакі навадзілі «хлебную за-бастоўку», амаўляліся працаваць хлеб доважэе і кааператыві. Кулакі палпаль-валі скарныя пунцыты і калгасы, забавілі актыўных работнікаў сельсаветаў, пера-давых калгаснікаў, селькараў.

XV з'езд прапанаваў — «равнівалі дадэй наступленне на кулацтва і раз-віццё рад новых мер, абмяжоўваючых пра-віццё капіталізма ў вэсцы і вадкіх сьля-нкіну гаспадарку ў напрамку да са-цыялізма».

У 1928 і 1929 г. пад гэтым лозунгам XV з'езд разгартула ўсмернае на-ступленне на кулацтва, узначаліў вад-кіны рух. 1929 год з'явіўся годам вад-кінага пераходу на ўсёх франтах са-цыялістычнага будаўніцтва. У гэтым годзе пачаў распахова выкавацца першы ста-лінскі пяцігадовы план развіцця народнай гаспадары, былі дзясцнуты сур'езныя поспехі сацыялістычнай індустрыяліза-цыі. Была вырашана ў асноўным адна з най-важэйшых заданні індустрыялізацыі — за-лада накалячэння орожаў для будаўніцтва вадзішай індустрыі. Павысілася пра-дукцыйнасць працы ў сацыялістыч-скіх прадпрыемствах і новабудуўнях у рэ-зультат сацыялістычнага саборнічтва і ўдзяліцтва.

У 1929 годзе асноўныя масы сьлядства павярнулі з шляху аднаасобнай на шлях сьлядскай сацыялістычнай гаспадары. Яшчэ ў 1928 годзе калгасы заснавалі толь-кі 1.390 тыс. гектараў зямлі, а ў 1929

годзе іх пэсяўная плошча павялічылася ўжо да 4.262 тысяч. У калгасы сьледз за беднотай пайшоў сарадкам.

Незабаве саўтэсы і калгасы пачалі вырабляць остоўкі таварычаго хлеба, што ў п'оўнай меры магі змяніць хлебную вытворчасць кулацкай гаспадары. Абста-ноўка ў краіне каронным чынам змяні-лася ў параўнанні з першымі гадымі зья-вадзі калгасы і саўтэсы былі яшчэ сла-быя. Таварыш Сталін у сваім гістарыч-скім выступленні на канферэнцыі аграр-нікаў-марксістаў (у сьнежні 1929 г.) за-вадзіў партыю, рабочы клас і прафойна-е сьлядства пераходзіць ад палітыкі абмежа-вання эксплаатацыйскіх тэндэнцыі кула-цтва да палітыкі ліквідацыі кулацтва як класа на аснове сацыяльнай калектывіза-цыі.

За гады першай сталінскай пайгожы было створана больш 200 тысяч калгас-ных гаспадарак, каля 5 тысяч буйней-скіх саўтэсаў, каля 2.500 машына-трактарныя станцыі. Гэта каронным чынам змяніла твар савецкай вэсцы. Вы-ло разгортванне і ліквідацыя як клас ку-лацтва. У вэсцы перамог калгасыны лад СССР з краіны дробнаасельскай пера-тварыўся ў краіну буйнага сацыялісты-чнага земляробства. Такім чынам, была вырашана найважнейшая пасля ўзды-жэння ўдзельна вадзішай сацыялістычнай рэ-валюцыі — перабудова сельскай гаспа-дары на сацыялістычны лад.

Сацыялізм перамог у нашай краіне ва ўпартай барацьбе з капіталістычнымі эле-ментамі, з агентамі гэтых капіталі-стычных элементаў — траціністамі і бу-харынцамі, якіх напаслагод ператварылі ў п'оўную рабозніцкую банду пай-шых фашыстаў, шпёнаў, шпёнікаў, зобой-наў і дыверсантаў.

XV з'езд ВКП(б) падаў вынікі пра-палітай барацьбы партыі супроць траці-нкізма. Уся лінія, уся тактыка трацінізма ўжо і ў той перыяд была накіравана на зрыў сацыялістычнага будаўніцтва, на аднаўленне капіталізма ў нашай краіне. Трацінскі халсі заравіць партыю і ра-бочы клас меншавіцкім намерам у мажы-масць перамогі сацыялізма ў нашай краіне. Большавіцкая партыя пад кіраўні-цтвам таварыша Сталіна разгартвала бур-жуазную тэорыю трацінізма. Трацінскія правакраты намагаўся паславаць ра-бочы клас з п'оўным сьлядствам. XV з'езд абвясціў прапаганда на пэсяўна-і пралагандаў яго поглаўляў неспра-чыналічымі з прабышаннем у рыхах боль-шавіцкай партыі, выгнаў з партыі груп найбольш агітывных траціністаў.

Трацінскі і зноўеўны перад XV з'ес-дам усё больш пераходзілі да прамак а-нтысавецкіх дзеянняў. Трацінскі зрабіліся цэнтрам прыдзіяння ўсёх контррэвалю-цыйных сіл. Трацінскі зраў а яналіся з белгаварэяцкіма, з врангел'еўскімі афамічамі. Разам з гэты белгаварэяцкай афаміч трацінскі ўстраіўлі падпольныя дзёржэты, дзе арукавалі самы брудны, апу-рчаны контррэвалюцыйны палк'ет суп-роць дзёржэты рабочага класа, супроць камуністычнай партыі. У дзень 7 ліста-пада 1927 года трацін

У ФРАНЦЫІ ВЫКРЫТА НОВАЯ ТАЙНАЯ ФАШЫСЦКАЯ АРГАНІЗАЦЫЯ

ПАРЫЖ, 30 лістапада. (БЕЛТА). Газета «Се суар» у тэлеграме з Тулузы пры- водзіць даныя аб новай фашысцкай арганізацыі ваеннага тыпу, толькі што выкрытай у Тулузе.

Карэспандэнт указвае, што на працягу некаторага часу ўвага палітычнай паліцыі была прыцягнута да сеткі падземных па- будоў, узведзеных у паўднёва-заходнай частцы Францыі. Сакрэтнае расследаванне паказала, што цэнтр тайнай арганізацыі, ажыццяўляўшай гэтыя пабудовы, знаходзіцца ў Тулузе, у доме нейкага Стэфана Ортвега. Стэфан Ортвэг — аўстрыйскі грамадзянін, агент замежнай дзяржавы, які аб гэтым сведчыць дакументаў і папаў- няў у рукі паліцыі шэфаваная перапіска, якая ідзе з Парыжа, Вены і Берліна. Цэнтр арганізацыі, якой кіраваў Ортвэг, стварыў сваё падземнае бюро. Паль дэ- партаментаў паўднёва-заходнай часткі Францыі былі падзелены на свойго роду ваенныя вобласці. Ортвэг меў пад сваім начальствам некалькі кіраўнікоў мясцовых фашысцкіх арганізацый. Кожны з гэ- тых кіраўнікоў меў у сваю чаргу пад сваім кіраўніцтвам некалькі арганізацый.

Карэспандэнт «Се суар» далей паведам- ляе: як сведчыць прыватны апраўлены з Вены і датаваны 26 жніўня 1937 года, у Каталоніі рыхтаваўся мяцеж, які павінен быў быць падтрыман кіруючай Ортвега тайнай арганізацыяй, дзейнічаючай у паў- днёва-заходнай частцы Францыі.

Такім чынам, выкрытая ў Тулузе арганізацыя ставіла сабе мэтай выкарыстаць паўстанне ў паўднёва-заходнай частцы Францыі і падтрымаць мяцеж у Каталоніі, падтрымаўшы «пятый калонія», а таксама трафісцкай «ПОУМ» і некаторым анархістам.

«Се суар» зазначае сваё паведамлен- не ўказаным, што Ортвэг уладзеся ўла- ды з Тулузы. У гэтым яму дапамог нейкі высокі чыноўнік паўднёва-заходнага раёна Францыі.

ПАРЫЖ, 30 лістапада. (БЕЛТА). У Парыжы і ў правінцыі прадаўжаець зна-

ходзіць у розных месцах шматлікія пра- метны ваеннага сфармавання, выкідаючы фашыстамі з базісы вобласкаў. У прыватнасці ў Ліле на полі знойдзены 2 ты- сячы германскіх ружэйных патронаў, у Арманьеры ў аэрыі з сфераў знойдзена гармата.

На вестках газеты «Эвр», некаторыя арыштантаў змоўшчыкі называюць ге- нерала Дюсеньера начальнікам галоўнага штаба змоўшчыкаў. Усе справы змоў- шчыкаў мелі асобныя клічні. Генерал Дюсеньер, напрыклад, называўся «кар- піскапам». Кожны ўзельнік змовы меў пры сабе спецыяльныя мабільныя зна- ка. Было прадуваджана спецыяльнае абумудраванне для баявых атрадаў змоўшчыкаў, якое на знешнім выглядзе нагадвае абумудраванне паліцыі, каб у выніку мяцежа было цяжка адрозніць атрады змоўшчыкаў ад паліцыі.

Усе ўзельнікі змовы прыносілі прыся- гу, пагражаючы смерцю кожнаму, віна- ватаму ў здрадзе фашысцкаму кіраў- ніцтву.

ПАРЫЖ, 30 лістапада. (БЕЛТА). Сяня 1 у Парыжы, у Булонскім лесе знойдзена 18 скрын з 32 заражанымі граната- ми ў кожнай.

На вестках газеты «Се суар», створана і кіруема Ортвегам у паўднёва-заходнай частцы Францыі фашысцкая змоўшчыцкая арганізацыя атрымлівала дапамогу з за- граніцы. Ортвэг атрымліваў агульны ін- струкцыі ад бюро, якое знаходзіцца ў Цю- рыху (у Швейцарыі) і кіруецца нейкім Фукам.

Цюрыхскае бюро Фука ў сваю чаргу залежыла ад цэнтру, які знаходзіўся ў Вене. Само ж венскае бюро атрымлівала загады і грошы ад арганізацыі, якая мае сваё месцазнаходжанне ў Берліне, на Бе- рлінштрэсе, у доме № 31.

Характэрна асоба самога Ортвега. У яго аказалася 5 пашпарту — аўстрыйскі, англійскі, іспанскі, італьянскі і фран- цускі.

ЗАВЯРШЭННЕ АНГЛА-ФРАНЦУЗСКИХ ПЕРАГАВОРАЎ

ЛОНДАН, 30 лістапада. (БЕЛТА). Як паведамляе агенства Ройтэр, глава англійскага ўрада Невіл Чамберлен зачытаў у палате абшчыні паведамленне аб завяр- шэнні англа-французскіх перагавораў.

У часе свайго прабывання ў Лондане 29 і 30 лістапада французскія міністры Шотэн і Дальбос, гаворыцца ў паведам- ленні, пазнаёміліся са зместам відавочна перагавораў лорда Галіфакса ў Германіі.

У выніку перагавораў было прызна- на, што каталіцызмаў пільнае не можа абмяркоўвацца ізалявана, тым больш, што гэта закранае і іншыя краіны. Пры перагаворах падвержэны таксама абмеркаванню іспанскае пытанне і між-

земнаморская праблема. У паведамленні, азначаецца, што англійскі і французскі ўрады будуць прадаўжаць прыкладаньне ўсе намаганні, каб забяспечыць паўнату і эфэктывнасць палітыкі «снейшманья».

Абмеркаваўшы дэлегацыйнае пытан- не, французскія і англійскія міністры да- гаварыліся аб гатованасці абараняць правы і інтарэсы, а роўна выконваць абавя- зальствы, вынікаючыя з міжнародных да- гавораў, якія датычаць Далёкага Уста- да.

У заключэнне ў паведамленні гаворыць- ся аб гатованасці абодвух уладаў супра- дзейнічаць з усімі краінамі ў метах за- бяспячэння міру.

ПРЫЕЗД ДАЛОРЕС І БАРУРЫ ў ПАРЫЖ

ПАРЫЖ, 30 лістапада. (БЕЛТА). Газета «Се суар» публікуе гутарку галоўнага рэдактара газеты Луі Арагона з прыбыў- шай у Парыж Далорэс Ібаруры.

Далорэс Ібаруры заявіла: «Я прыехала з дэлегацыяй іспанскага на- роднага фронту, каб дзвесці да ведама французскага народа, партый французскага народнага фронту і тых, хто кіруе дэсам Францыі, аб сапраўдным становішчы ў на- шай краіне.

Сёй-той пускаяе чуткі, быццам наша справа згублена. Але мы сьведжваем, бы- кам наша армія слабая, другі гаворыць, быццам іспанскі ўрад вядзе перагаворы аб кампрамісе. У гэтым няма ні слова праў- ды, і мы, больш чым нілі-небудзь, упэ- внены ў перамозе. Народ Іспаніі агульнае, перажываемыя ім турмамі робіць з кожным днём нашэ азістнае больш моц- ным. Азістнае дзейнаму паміж сацыялі- стамі і камуністамі зараз больш моцнае, чым нілі-б там ні было. Не глядзячы на пя- туюч рэспубліканскіх войск на поўначы, — палітыка «снейшманья» асудзіла поў- нач краіны на поўную ізаляцыю, — ва- еннае становішча рэспублікі зараз лепшае, чым нілі-небудзь. Мы маем папер армію ў- браную сучаснай тэхнікай, армію, поўную азістнага, узначальнаму выправажэнні правадзірамі, вышэйшымі з народа, вер-

ную народ, армію падрыхтаваную вопы- там паўгаразовых барацьбы. Дзякуючы гераічным намаганням усяго іспанскага народа, мы стварылі ваенную прамысло- вую, якая нам дазваляе забяспечыць ар- мію неабходнымі сродкамі барацьбы».

На пытанне Луі Арагона аб становішчы забеспячэння харчамі рэспубліканскай Іс- паніі, Ібаруры адказала: «Мы маем, вядо- ма, азістнае, якія нам дазваляе ўтойваць. Мы абавязаны трымаць пад ружжом знач- ную колькасць людзей, якія з прычыны гэтага не могуць працаваць. Насельніцтва раёнаў, якія знаходзіцца пад уладай рэ- спубліканскага ўрада, узрасло на мільён чалавек, удзельных з тэрыторыі, што зна- ходзіцца ў руках мяцежнікаў. Таму імпорт некаторых прадуктаў азім неабходны. У нас вельмі рэзкія запасы алейнік, але не халае мукі, у нас шмат расліннага масла, але не халае бульбы, мы маем многа віна, але не халае малака».

Сваю гутарку Ібаруры закончыла зая- ваво аб неабходнасці азімні міжнародную дапамогу рэспубліканскай Іспаніі. «Мы а- чынаем патрабу ў міжнароднай дапамозе, каб як мага хутчэй перамажы і пазбавіць ад пакут наш народ, а таксама ў таго, каб Гітлер і Мусаліні, разбіты ў Іспаніі, не амагі распаціць пажар вайны ў імях «краінах».

ПАМЯЦІ С. М. КІРАВА

Учора на прапрыемствах, ва ўстано- вах, у школах Менска адбыліся шмат- лікія жадобныя мітынгі і сходы. Ары- свечаныя памяці палкага трыбуна рэ- волюцыі Сяргея Міронавіча Кірава, за- дзейска забітага тры год назад тра- дыцыйна-рэвалюцыйскімі бандытамі.

У клубе металістаў адбыўся жадоб- ны веча рабочых і работніц ставабу- даўнічага завода імя Варашылава разам з выбарчыкамі ўчастка № 65. Пры- сутнічала звыш 500 чалавек.

Даклад аб славным жыццём шляху і рэвалюцыйнай дзейнасці вымагала большавіка, непакінага сталіца С. М. Кірава зрабуў тав. Сідарэнка.

Стары ліцейны майстар т. Лоскят 4 скартар парткома завода тав. Ермале- вой выступіў з прамовай, у якой гань- біў тройчы праклятых ворагаў народа — трафісцка-бухарыцкіх шпіёнаў фашы- сцкіх разведка і заклікаў яшчэ больш шчыльна агутвацца вакол большаві- чкай партыі і дробага правадзіра на- роду таварыша Сталіна.

На дравапрацоўчым заводзе імя Мо- латава ва ўсіх цехах правадзены гутаркі аб С. М. Кіраве. Вечарам пасля работы адбыўся жадобны сход рабочых і работ- ніц, прысвечаны светлай памяці неза- бытага С. М. Кірава.

ВІШЕБСК, 1 снежня (нар. «Звязды»). Сяня прапоўныя Вішэбска ўшаноўвалі памяці забітага палкім трафісцка-бу- харыцкімі бандытамі палкага трыбуна рэ- волюцыі Сяргея Міронавіча Кірава.

На ўсіх прапрыемствах горада ў часе абвешчана перапынку правадзілі гутар- кі аб славным жыццём шляху Сяргея Міронавіча.

На швейнай фабрыцы «Спаг індустры- алізацыі» і іншых прапрыемствах адбы- валіся адкрытыя партыйныя сходы. У клубе металістаў адбыўся агульны сход рабочых завода імя Кірава, прысвечаны

памяці Сяргея Міронавіча. Рабочыя, інжы- неры, тэхнікі, партыйныя і непартыйныя большавікі ў сваіх выступленнях клалі ў аснову сваю рэвалюцыйную пільнасць, да- канца выкарчываць ворагаў народа, подлай рывой якіх быў забіт адзін з верных і дашных саратнікаў таварыша Сталіна Сяргей Міронавіч Кіраў, абяцаў яшчэ дзяцей агутвацца вакол партыі Леніна—Сталіна, вакол свайго любімага правадзіра таварыша Сталіна.

Шматгаражкі, насценныя газеты пра- прыемстваў выпусцілі спецыяльныя нумары, прысвечаныя памяці тав. Кірава.

КОНКУРС імя 20-годдзя РСЧА НА ЛЕПШАГА СТРАЛКА

Прэзійум Цэнтральнага Савета Асо- ацыяцыі БССР і ЦЕ ЛКСМБ ўхвалілі іні- цыятыву асацыяцыяў завода імя Варашы- лава і абвешчаны конкурс імя 20-годдзя Рэ- ачысцка-Салаяскай Чырвонай Арміі на леп- шага стралка, гуртка і каманду, а таксама на лепшы раён па развіццю стралковага спорту.

У часе конкурсу на заводзе, фабрыках, у калгасках і школах будзе пабудаван рат- прашэйшых мэтакаліберных праў. Бу- дучы правадзеныя спартоўныя «варашы- лаўскія стралкі» першай ступені і «юных варашылаўскіх стралкоў».

Конкурс завершыцца ўсебеларускімі стралковымі спартоўнікамі.

ЗВОДКА

аб ходзе загатоўак ільня-пенькапрадукцыі па раёнах БССР на 1 снежня 1937 г. (у проц.)

Table with 4 columns: НАЗВА РАЁНАЎ, Ліч. тры- ліяны, Ільня- пенька, Пенька ў пераходзе на ільняны тры- ліяны, НАЗВА РАЁНАЎ, Ліч. тры- ліяны, Ільня- пенька, Пенька ў пераходзе на ільняны тры- ліяны. Rows include: Асвейскі, Аршанскі, Беншанковіцкі, Багушэўскі, Вільніцкі, Вабруцкі, Барысаўскі, Будкашалеўскі, Быхаўскі, Бярэзінскі, Ветрыцкі, Веткаўскі, Віцебскі, Гаралодскі, Горацкі, Дрысецкі, Дубровенскі, Дрыбінскі, Даманавіцкі, Жлобінскі, Журавіцкі, Круглянскі, Касцюковіцкі, Крунскі, Клімавіцкі, Крычаўскі, Кармянскі, Кіраўскі, Чырвонаяпольскі, Лейненскі, Ленінскі, Мясніслаўскі, Мехавіцкі, Мазыўскі, Мазыскі, Палатніцкі, Пухавіцкі, Радзівіцкі, Рачыцкі, Рагачоўскі, Сіненскі, Сіроцінскі, Суражскі, Слуцкі, Сямілавіцкі, Талчынскі, Церахавіцкі, Ушацкі, Уваравіцкі, Хойніцкі, Халопеніцкі, Чашніцкі, Чавускі, Шацкі, Асіпавіцкі, Брагінскі, Бягомльскі, Гомельскі, Глебуцкі, Грэцкі, Добрушскі, Ельскі, Жыткавіцкі, Заслаўскі, Камарынскі, Кірэвіцкі, Копыльскі, Капаткевіцкі, Лельчыцкі, Лоеўскі, Лыбавіцкі, Менаўскі, Нараўлянскі, Нарыцкі, Плесчавіцкі, Прапойскі, Пярэцькаўскі, Смялявіцкі, Стараларожскі, Старабыцкі, Свяціслаўскі, Тураўскі, Удзельскі, Чавускі, Чароўнаслабодскі, Чэрнышкаўскі, Чэрвеньскі. Values range from 2.6 to 105.0.

УВАГА: 1. Па Быхаўскаму раёну ў апынды на 25/ХІ—37 года была да- дачена памылка пры падліку про- дацтва на ільня трыліянах.

Загядчым сектара аператыўнага ўчота КОРЭУН.

ВУЧЭННІ БАЙЦОЎ ПАЖАРНАЙ АХОВЫ МЕНСКА

Два дні — 28 і 29 лістапада — у Менску праходзілі вучэніы байцоў гарад- ской пажарнай аховы.

У першы дзень вучэння байцы пажар- най аховы па сігналу вызідалі на «па- жар», які раптоўна ўзнік у гаражы СНК Пажарнікі хутка і арганізавана азіліся на ліквідацыю «агню». Праз 6—7 минут ўсе стаўленыя ў гаражы аўтамашыны бы- лі вывезены. Былі «выратаваны» 25 ча- лавек, якія ў гэты час знаходзіліся на троні паверсе.

У 10 гадзін веча, пацуючы трыво- гу, піль пажарных каманд імячана да ахопленнага «полімер» завода імя Кірава Завасціл праектары. На бавах участ- ка пажару хутка ўстаўляліся тэле- фонная сувязь. Разгарнуліся шлангі, якія каардуруюць на «гаражы» будынак 20 вадзанных струменяў. Праз 25 минут гар- ніст трыбіць албой. «Пажар» ліквідаван...

На другі дзень адбыўся агляд асабіст а састава пажарнай аховы г. Менска 3 чырвонымі сігаламі і арестрам выст- рэла калона на пляшу Волі.

Начальнік пажарнай аховы г. Менска т. Казачэнка аздаў раларт прыбыўша на вучэніы памесніку наркома ўнутраны справы БССР тав. Жаброву.

З прамовай выступіў перад байца пажарнай аховы тав. Жаброў, выконва- чы абавязкі старшыні Менгорсавета та Ванееў і начальнік аддзела пажарнай ах- вы НВВД БССР тав. Нікілаеў.

Пасля агляду ў раёне парка імя Го- кага было праведзена наказальнае т- шавне распіскамі вялікай плошчы з паленай нафты.

У часе вучэнняў пажарнікі паказа- высокую тэхніку і выдатную баявую па- выхтоўку.

В. А.

С У І

СПРАВА БЫЛЫХ КІРАЎНІКОЎ ДУБРОВЕНСКАГА РАЁНА

ДУБРОВНА, 30 лістапада. (Спец. нар. «Звязды»). Додатк пасудных закончан. Спецыяльная калегія Вярхоўнага Суду БССР даволі поўна ўскрыла агінту кар- піну контррэвалюцыйнага шкандітва, якое доўгі час праводзілася ворагамі народа, што прабылася да кіраўніцтва раёнам. Неабвержымі фактамі тоўчыя праклятыя ворагі народа выкрыты.

Банды, узначальваема Мышалавым, як устаноўлена, мела свайх блізкіх сябро- ў — ворагаў народа ў Пракуратуры рэспублікі, Наркамфіне, СНК, якія дапа- мгалі бандытам бескарна тварыць свае гнусныя справы па разбурэнню калгас- ных і аднаасобных гаспадарак.

Партыйная арганізацыя раёна была наволенна Мышалавым сваімі адначу- памі, падхалімамі, якія падмалялі «аўта- рытэт» і замавалялі факты аўтаноміі шкандітва. Аб створанай гнілой агітасфэры сведчыць наступнае: на партыйнай кан- ферэнцыі пры выбарнай тэймай галаса- ваннем скартара РК МП(б)В некаторыя члены партыі, не ведаючы, што Мыша- лаў — былы бундзвец, прасілі яго рас- казаць сваю аўтабіяграфію. Тады падхалі- мы Мышалава пачалі крычаць: «Усе мы ведаем Мышалава, як крышталіста- большавіка, не патрабна расказваць аўта- біяграфію». І такім чынам яны далі яму магчымасць утайць ад партыйнай кан- ферэнцыі сваю мінуваю прыналежнасць да контррэвалюцыйнай партыі бунды.

На бюро РК МП(б)В тры разы ставі- лася пытанне аб яўным шкандітве бы- лаго дырэктара МТС Радзівіловіча. Не- каторыя члены бюро патрабавалі зняць яго з работы і аздаць суду. Азім пай- нацкім Мышалава пытанне змазалася. Шкандіт Радзівіловіч атрымаў толькі вы- мову і быў пакінуты на работе.

Чысныя людзі, адданыя партыі, вы- жываліся з раёна. Іх мейца займалі шкандіты і падхалімы, якія злічыліся ў Мышалава «незаконнымі» работнікамі і якіх ён усяляк абараняў. На ўсіх кіру- вочных пасадах раёна заўзяты вораг Ми- шалаў пасадаў бандытаў, жулікаў, прадох, якія тэрарызавалі насельніцтва, арганізавалі незаконны абкладанні, ра- білі незаконныя вобскі, арышты і на- вата збівалі людзей. Старшыня Басейскага сельсавета Дрэбэаў, нам. старшыні Сабі- скага сельсавета Карпічэнка гаварылі: «Мы, гаспадары, што захомач, то і зробім. Мо- жана існа ў раён, усё адно там нічым нам не дапамогуць, там зарав свае людзі». І сапраўды, у РК МП(б)В і РВК палачыны скаркі на незаконныя дзеянні бандытаў, п'янін і жулікаў адказвалі: «Дзіне ў сельсавет, там ёсьць свае мя- сцовае ўлада».

Усё гэта рабілася, каб выкарыстаць абур- ненне ў насельніцтва. Суд пераходзіць да допыту сведка. Прысутныя ў зале калгаснікі, аднаасоб- нікі, рабочыя і служачыя з напружмай увагаю слухалі іх паказанні.

Перад судом разгортваюцца жуліцкія факты зыскіў подлай зрады зданчаві- нах грамадзянамі. Напярэшны са сфа- замі на пачат расказвалі суду, як гэтыя выпадкі ўрываўся ў п'яным вымагзе днём і ўначы ў дамы калгаснікаў і адна- асобнікаў, збівалі іх, забіраі і пры-

свойвалі маемасць аж да сукенак і ка- жуховы.

— Гэта было 19 студзеня 1936 го- да, — паказвае суду 50-гадовы калгас- нік Г. Е. Лымаў. — Старшыня Вееўскага сельсавета Дрэбэаў і яго намес- нік Арлоў уварваліся ў маю вятару ўтварылі вобскі і забралі розныя ачы- — Я пайшоў скарзіцца ў раён, але та- нічым не далчмагі. Даведзеныя, што я хазахі скарзіцца, Дрэбэаў праз нека- торы час агляў прыхаў да мяне. Я сны- таў, чаму ён забірае рэчы ў той час, ка- лі за мной няма ніякай запавычасці Дрэбэаў, нічога не адказаўшы, узяў мя- не кулакамі ў грудзі. Калі прыхаў у тра- ні раз, ён зноў збіў мяне і зрабаў 9 кіло- грамаў сала.

3 верасня 1936 года Дрэбэаў учыніў вобскі у калгасіка Дубровскага і за- браў у яго без усякай опісі 80 мет- раў слянскага нафта. Усё гэта было ім прысвоена. Дубровскі быў збіты.

Такія бандыцкія налеты, незаконныя масавыя забраны маемасці ў грамадзя- нелі меса ў многіх сельсаветах раёна.

ДУБРОВНА, 1 снежня. Спец. нар. «Звязды». На ранішнім пасаджэнні су- працягваў допыт сведка. Сведкі не толькі пацвердзілі факты контррэвалюцыйнай шкандітывай дзейнасці пасудных, але гаварылі і пра справядлівы гнеў працоўных раёна супроць бандытаў. Ні аднаго факта з тых, што прыказалі сваёкі, палсуныя не магі амаўляць.

На вачэрнім пасаджэнні з трохгадзі- ннай прамовай выступіла прастанітні за- дачава абнаважэння—пам. пракурора рэспублікі тав. Сокалава.

— На лаве пасудных,— гаворыць пра- курор — сядзяць закліяты ворагі народа, людзі, якім чужды інтарэсы рабочага клас- са, людзі, якія сваямо праводзілі контр- рэвалюцыйную шкандітываю работу. Абі- наважэнне, высуцтае супроць гэтых во- рагаў народа — контррэвалюцыйнае, шкандітыва, бандытаў і жулікаў папер- жае судовымі саставамі і паказаннімі сведка.

Зрабіўшы аналіз злачынстваў кожнага пасуднага ў асобку, пракурор патраба- вала ад суда прымянення да ворагаў на- рода—Мышалава, Радзівіловіча і Сам- чэніча—вышэйшай меры пакарання — рас- стрэлу; да пасудных Брагіна, Арлова, Дрэбэава, Карпічэнка і Грышчэнкава — пазбавлення волі тэрмінам на 10 год кожнага.

Прысутныя на судовым пасаджэнні калгаснікі, аднаасобнікі, рабочыя і служачыя раёна прапяржымі апалысментамі віталі патрабаванне дзяржаўнага абна- вачвання.

Пасля прамовай пракурора выступілі прадстаўнікі абароны—члены калегіі абароны тт. Шабен і Дзілівіч.

Судовая калегія прыступіла да заслу- хоўвання апошніх слоў пасудных.

І. МІНДЭЛЬ.

Намеснік адназнага рэдактара І. М. ОФЕНГЕЙМ.

КІНОТЭАТР «ЧЫРВОНАЯ ЗОРКА» ДАКЛАД ТАВАРЫША СТАЛІНА І. В. АБ ПРАКЦЕ КАНСТРУКЦЫІ СЯЮЗА ССР НА НАДЗВЫЧАЙНЫМ УІ УСЕСАЮЗНЫМ З'ЕЗДЗЕ СОВЕТАУ 25 лістапада 1936 г.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ Фашысцкая авіяцыя бомбардыравала 29 лістапада вёску Пералес да Тахунья. Чалвера забіта і 11 ранена.

Дасягнушы Гвадалахары, фашысцкія самалёты зноў бомбардыравалі горад. Зруйнавалі шмат дамоў; з-пад руінаў вы- лінута 37 трупаў і больш 50 раненых.

Самалёты мяцежнікаў зрабілі 29 ліста- пада налет на Альбала дэ Энарес (на паўночным ўсход ад Мадрыда) і Баракас. У выніку гэтага паветранага бою, у якім палымі ўзялі 18 рэспубліканскіх з- шчыльнікаў супроць 23 самалётаў мяцеж- нікаў, фашысцкія самалёты прымушаны былі ўцяпаць.

Рэспубліканская авіяцыя, атрымаўшы весткі, што ў вёсцы Альмузавар адбы- вецца канцэнтрацыя мяцежнікаў, галоў- ным чынам, мараканцаў, бомбардыравала з вялікай эфэктывнасцю будыны, у якіх размяшчаны фашысцкія часці.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЙННІ ў КІТАІ

ШАНХАЙСКІ ФРОНТ. ШАНХАЙ, 1 снежня. (БЕЛТА). На Хан- чжоўскім узбярэжжы японскія войскі пра- вадзілі кітайскую лінію абароны ў пункце Шыньчэнь. Газета «Шанхай іўннг пост» паведамляе, што ў Хучжоу пастая адступ- леныя галоўных кітайскіх сіл асіае азім батальён, які прадаўжае аказваць супра- ціўленне занятым японскіх войскаў.

У ПАУНОЧНЫМ КІТАІ. ХАНЬБОУ, 1 снежня. (БЕЛТА). Адбы- лись ў апацыі Цясыя і Фын-Ін (праві- нцыя Шаньсі), кітайскія войскі пачалі на- ступленне на Цысянь, З'яньцзы і Цяло- чэнь. На кітайскіх вестках, з Тайгу (пра- вінцыя Шаньсі) адступіла 10 тысяч япон- скіх войск.